

ČRNA NEDELA-
BELA NEDELA

str. 4

OD MURE DO
MISSISSIPPIJA

str. 6

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 28. julija 1994 • Leto IV, št. 15

ŠKODA NA ŠKODO, ALI KAK MI PRAVIMO KVAR NA KVAR

Na Vogrskem se je te dneve nauva vlada (kormány) gorpоставila. Ta vlada mora nistarna dela tadale pelati, stera je prejšnja vlada na nji njala. Med tejmi je pa največša problema, kak de z odškodnino (kár-pótlás), stero je prejšnja vlada oblúbila vse tistim, steri so - kak pravijo, v komunističnom režimi - kvar meli ali v bojni svojo svobodo zgúbili itd.

Že zdaj je jasno, da so strokovnjaki prejšnje vlade nej računali na tau, ka znamenjuje našomi rosagi ta gesta. Do lúdi je lepau pa rejsan pravična. Ka pa vladi, rosagi tau znamenjuje, so oni sami nej znali gorprijeti, pa eške gnesden ne zna niške, kama de tau pelalo.

Sploj na kratko: zemlo, zidine ne dobijo tisti nazaj, steri so je zgúbili. Steri so tak ali ovak škodo meli, so dobili kartice (certifikate), na zemlo ali na svoje zidine so leko liciterali.

Dapa, licit so tisti dobili, steri so zdaj ranč tak, kak vsakšom cajti, flajnsi bili, so vküspokipüvali te papejre pa so prišli liciterat. Etak pa, povejmo, eden porabski človek s svojimi kartami je leko samo salutero tujcom pa svoji zemli tū. Tau je fejst nej pravično do tiste lúdi v Porabji, steri naj bi bili odškodovani. V rokaj majo svoje kartice, kak pa zdaj tadale?

Tau vsakši more razmeti, ka za telko lejt je nej mogoče vsakšomi nazaj dati tisto, ka je

njegvo bilau. Zakoj so pa leko špekulanti prišli es pa so vküspokipüvali, ka so steli, bi leko dala odgovor samo prejšnja vlada, štere že nin nejga.

No, zdaj lidge majo kartice. Če gnesden maš te karte, povejmo, za milijon forintov vrednosti, te gnes té karte valajo tomi polovico ali eške menje. V banko pridete pa vam gnes ponüjajo 49 %. Steri eške je mate, ka te z njimi? Težko bi vam tanača dala, samo telko, doma je ne držite.

Odškodnino je naš rosag nej samo doma, liki v tisti rosagaj tū dau, gde so tistoga reda za Vogrske volo etakšo ali takšo škodo meli. Dosta takšni lúdi najdemo v Sloveniji, v Prekmurji tū. No, njim sam tū nej nevoškena, gda dobijo papir, šteri svedoči, ka telko pa telko forintov leko dobijo. Kak se veselijo do tistogamau, da njim na znanje dajo, ka te certifikate leko prejkzemajo v Budimpešti ali Nagykanizsi.

Pa te? Nistarni certi-

fikate domau odnesejo pa je držijo doma. Če so je, povejmo, lani domau prnesli pa so tej papejri eške itak doma, gnes že skurok za frtau menje valajo. Če pa te človek gnes dobi v roke, povejmo, certifikate od 100 gezero forintov, te so zdaj samo 49 gezero vredni. Od toga mi napamet pride eden intervju iz parlamenta, gde so strokovnjaki naše vlade etak gučali: "Odškodnino bi naš rosag leko priznau vsakšoma, steri je škodo emo, dapa nej zdaj, gda smo vekši sarmaki kak tisti, sterim škemo priznati njigvo pravično škodo."

O tom si tū leko premišlavamo, če smo že kaj dali, zakoj smo nej dali brez zgübe, zakoj smo dopistili nistarnim, da so znauvič leko bogati gratali brezi dela tak, ka so vöponücali nas pa naš trüđ.

I. Barber

OBNOVA KAPEJLE V SLOVENSKI VESI (2)

V našoj slednji številki ste leko štelili o tom, kak je prišlo do tuga, ka je trbelo kapejlo v Slovenski vesi pá popravit. V toj številki leko preštete pogovor s človekom, steri se je najbolje trüdo za tau.

... Pa se je najšo eden človek, steri je nasč vzejo "vse naše greje" pa brigo za popravljanje kapejlice. V naši vesi ga vsakši samo tak pozna, ka Vrnji Endre, v sosednji vasnicaj pa vcejlak do Sombotela (če nej dale) ga pa poznajo kak velkoga meštra. Vsefele maštrije ma, rinane, vodovode pa aparate na plin spoj fejest vej redti pa popravit. Skrben pa delaven človek je. Tri lejpe mlajše ma. Najstarejši, Andraž, se za računalniškoga programerja vči, druga povrsti, Gabriela, se štie spravlati z zunanjo trgovino. Zdaj je zgotauvila 8. klas pa se je zglašila v srednjo šaulo v Sombotel. Najmlajša - najbola vesela, vsigdar punoga smeja - septembra staupi v štrti klas. Mlajši so pri vsakšoj delej najnaprej z očetom vred. "Moramo," pravijo, ka nas mati vsigdar na skrbi ma pa nas vred vzema, če ne delamo tak, kak bi trbelo. Ej te tak vidli, ka se Babinoj Eržiki (Endrejeva žena) trnok lepau moramo zavaliti zatau, če mo v Slovenski vesi gdasvejta pá siujo pa lejpo kapejlico meli.

Dva dni so delali zidardje pa par ljudi z vesi. Cigle so od spodkar (3-4 reda) vözdumbali, bitumen so notraputegnili z aluminijško folijo, tak so izolirali stejne.

Etognauk, gda je Endre, predsednik cerkvene kotriga, vrnao po čiščenji kapejle domau prišo, sam se z njim malo pogučavo, kak se je on vzejo za tau delo, stero je v takšom kratkom cajti (leto pa pau) napravo.

Gda pa kak si postau "prvi človek" pri cerkveni kotrigaj?

"Ej, samo njaj, žena je

taume vsi kriva. Ona me je nanj vzela. Prajli so nej, ka tri mlajše mava, steri redno v cirtjev odijo - so ministranti - aj prej te eden od

nas to notra bau v kotrigi. V Varaš so nas vtjuj pozvali. Žena mi je prešla, ka prej dja vej auto voziti, aj se pelam, tam tak samo poslušati trbej... Te so pa drugi člani, steri so že duže notra, brž vse namč zmazali. Prajli so, ka se dja fejest razmej, dosta meštarov poznam pa tak tadala... Tak so me lani januara za glavnoga djali. Te sam štie nej vedo, ka telko mora človek lejati za tej, dapa zatok vse naredim, samo aj dobro bau."

Leto pa pau si telko naredo, kak drudji v tri lejtaj. Kak je tau tak brz šlau?

"Dja, vlaga je že vcejlak gora prišla po stenej. Najodprvin smo mogli malter od zvuna pa od znautra dolazbiti. Po tistom je senilo, mi smo pa vtjujspravljali vsefele, ka trbej k izolaciji (bitumen papir z aluminijškim vložkom, cidjau, cement ppt.)."

**Brezi pejnaz bi tau nej šlau. Kak ste je vtjujpo-
brali?**

"Nika smo že prvin meli v banki, knjidje so pa v Varaša bile pri gospouda

Horvata. Lüstvo je te tak tau gunčalo, ka so prej tisti pejnazdje nin taminauli ali so je na varaško cirtjev goraponicali. Tiste knjidje so štja itak v Varaša, ka se mi ta držimo, do zadnjoga forinta vse mamo. Od tistac smo zdaj 200.000 forintov vözeli. (Istino, gnauk smo pomagali Varaši, gda

so učilnico za verouk popravliali, dapa naši mlajši iz Slovenske vesi se to tá odijo včit, tam je nam to trbelo kujdati.)"

Zatau, ka bi tau malo bilau, smo v najveksi zimi, v do kolena snedje odli štirdje kaulak po vesi pa smo pri vsakšoj izi dobili pejnaze ali so nam obečali, ka pridejo pomagat, gda do kaj delali. Ves je lepau vtjujprajala, nin so nas nej voličili, vsakši je telko dau, tjelko je sto ali leko dau. Tak je to 524 djezero forintov ftjujprišlo. Če bi zdaj leko do konca naprajli, zdaj bi dojšli tej pejnazdje, dapa cirtjev zdaj 2 lejti mora seniti, dočas pa sto vej, kaša inflacija bau. Tau, ka smo zdaj dva dni z zidari iz Öriszentpetra narediti dali, je vsevtjuj 300.000 forintov koštalo. Sedještijo že leko drugo leto vöštjismo, tisto de gotovo."

Pejnaze so lepau ftjujdali, ka pa tisti, steri so obečali, odijo kaj pomagat?

"Gda smo go doladrli, te nas je dosta vtjujprtelolo, nej je dva dneva trpelo, pa smo go doladzdrli.

Dva ponedeljka, gda so zidardje ti bili (10 ji je bilau), smo od zranka do večera trdo delali. Stejna je 70 centimetrov šurka, pri strebraj pa 1 meter."

Endre, ti si pri vsakšoj delej pri cirkvi bijo. Sto je štja dosta pomago?

"Ej, tau nej trbej napisati, ka sam dja vsikdar tam bijo. Dja moram tam biti pa videti, ka kak je naprajto, pa moram videti, ka na kaj je tjelko pejnaz vöšlau pa tjelko je naredjeno. Dja se moram tazračunati s tistimi pejnazi, ka je lüstvo vtjujpdalo pa poprajto siujo cirtjev moram prejkdati. Dja tau štjem, ka aj tisto, ka dja naredim, mčnje ma!

Sto dosta pomaga? Dja, največ tisti, steri se ti skrak držijo pa redno cirtjev odijo. Gracuštji Pišta "bácsi", naš cejmešter je vsikdar ti z Marikov, šečo brijata, pa če kaj sprauti dje, tau vred dejvlata, Šauštrni Margit "nčni" pa moja tašča pri spomeniki pa pri kapejli

rauže sedita pa je vsakši den, gda trbej - polejvlata pa meteta kauleg spomenika. Ne smejm pozabiti naše dve ženstje s Puste, Rovatinoga Margita pa Macjzan Pištana ženo, Bőzo, onadvej vsakši tjejen kapejlo čistita, gorapereta, šivlata, če kaj trbej, rauže pa tau-tisto tjujivlata. Njim vsejm se trno lepau zavalim.

Tau je vólka falinga, ka se mladina nika ne tere v cirtjev pomagat. Staro lüstvo vömrjde, cirtjev pa prazna grata."

Baug plati, ka si mi tak na draubno tapravo, ka vse ste naprajli do tejgamau, želej ti štja dobro zdravdja, dosti mouči, aj štja leko dokončáš svojo delo pa goraopraviš svoje mlajše. Pa ta si te z ženov dugo leko počivala v stari lejta. Baug aj vam pomaga, ka sta si zaslužila.

Laci Domjan

Če želite spoznati in poslovati s sodobno banko, obiščite Mursko Soboto, kjer na Lendavski 11 posluje CREDITANSTALT - NOVA BANKA d. d. Ljubljana, Enota Murska Sobota.

V tej Enoti vam nudimo:

- ugodno menjavo deviz;
- razne oblike deviznega varčevanja;
- posle mednarodnega plačilnega prometa
- in vse ostale bančne usluge.

Creditanstalt - Nova banka d.d.

Z nami do uspeha

TURKI - ANTIKRISTI

"Péto znamenje bo-
de, gda vu Europi
eden cslovik, steri je
nej sz králeszkoga
roda, de sze visziko
prestímávo, vu nyego-
vom czáiti do sze vu
Europi vnoge csüde
godile. Oni sze pot-
sztopijo vu lüczkom
országgi edne králo-
fcsine i togá Krála z
ednof spottlivof szmr-
tyof moriti more. Té
cslovik de szám teda
brezi králeszke koro-
ne ládao. Vu czáiti
nyegovoga ládanyá
boude vu nisterni
országai dosztá nevol
i dosztá krvnoga pre-
leiványe i dosztá Or-
szágof sze nanikoi
szprávi. Té cslovik de
sze tüdi szilo k tronosi
Mesiása i na szlednye
de on z rimszkim cza-
zarom veliko boino
vodo. Inyemi bode ko-
rona blájzsensztva
obecsana. Na dale, sz
on dosztá Országof
obláda i tisztí nyemi
morejo dosztá plácsü-
vati. Tak da on bode
od proroka naprei
poveidana kastiga bo-
zsá. Ino nyega tüdi
kastiga bozsa doszé-
gne, da sze on po
szvojof viszokoszti
fsze ka je nyemi po
rouki Goszpodnovoj

dopunyeno bilo, pa
fsze zgübi. Pod nye-
govim ládanyom taksa
nevola med lüsztvom
nasztáne, kak je od
zacsétka szveita nej
bilo. Vu nyegovom
czaiti bode vu dosztí
országaj fszáké féle
reicsi csüti, od sterá je
nisterin vu szvojem
zsitki nej csüo. Nister-
no deite od szvoji
sztarisof poszveiti odi-
de ino sze z dosztá
féle recsjouf povárné
vu szvojo domovino.
Nisteri de vu dálecsnyi
Ország potüvo i tám
na nikoj pride, da on
szvoje sztarise na
etom szveiti nede vecs
vüdo. I eske csüdne i
velike Boine med lüsz-
tvom bodejo, da je nej
mogocse povedati.

Jaz zsálem o kráo,
da bi je ti vüdo, téda
bodejo zsálézni mouz-
si, szteri do tak kré-
pko, kak pecsina sztá-
li. Jesz szí je ne zse-
leim viditi, ár me
sztráh prijimle, da szí
miszlim, kak sztrasno
vu caiti vecs kak mou-
dri stéli biti. Tak da bi
ti vu tisztom caiti mo-
go zsvéti, bi szvojof
modrosztyov nej vö-
doiso pri nyih. Oni do
neznam nej moudri,
nego taksi mozsi bou-

dejo, gda do lüsztvó
szoudili i dönok számi
lazsafczí bodejo. Oni
do od pravice gucsali
i praviczó do fszigdar
na jeziki meli i dönok
nika na szprávi. Cse
de eden z drüjim kak-
so pravdo méo, téda
on zsé tomi szám
more pou ali pa fsze
dati. Tak krivicsni oni
vu czáiti bodejo, gde
nikaj nede vzéti nikaj
neszprávi, táksi mo-
zsi sze fszepofszédi
pri birovijaj notri
ftepejo, ino do lüsztví
od pravice gucsali,
nyim do praviczó i
pravicsnoszt naprei
kazali, kak gledalo. Ali
szami naivéksi pozse-
lelci bodejo, i tiszti
zmoksen cslovik od
steroga szam gucsala,
tüdi dosztá vu tom krif
bode. Za toga volo, da
po nyem dosztá zme-
sáncze vu dosztá Or-
szágai sze zgodi, on
desze szkrbo nai sza-
mo eden Caszar na
zemli bode, tak kak
eden Bog vu nébi. Té-
da goszpodin Boug
szvojo zmozno roko
zdigne i tiszti cslovik
naednok szpadne
szvojo viszikoszti i giz-
doszti."

V zgornjem odlomku
govori Sibila najbrž o
"pasjeglavcih", "Antikri-
stih", kakor so v Evropi
imenovali Turke. Pod
Sulejmanom II. Veličas-
tnim (1520-66) je turška
država dosegla višek
svoje moči. Leta 1526 in
1541 je zavzel večji del
Madžarske, leta 1529
brezuspešno oblegal
Dunaj, se zmagovito
bojeval s Perzijo in s
svojo mornarico obvla-
dal Sredozemsko mo-
rje.

Marija Kozar

TURIST IN TURIZEM

Srejni leta smo in turistična sezona je na vrhju. Lüdstvo
lejče sé pa ta, potivlje na morje, v bregej, na jezera, z
varaša na vejs, z vesi v varaše, od rodbine do rodbine,
iz države v državo, pa sto bi ške znáo, kama vse nej.
Turisti kak turisti. Dobro, znan, ka nekomi nede glij po
goudi, če njemi neške pravi, ka je turist, če ide k rodbini
na obisk. Ali tak tou je, turist je tisti, steri potivlje zavolo
počitka in užitka. Vse tou vküper pa je turizem, pa naj
bou pri vodej, solenoj ali sladkoj, pa naj bou tou v brgaj
ali pri tetici.

Kakoli že, lipou je zganjati turizem, če ma človek
pejneze pa zadosta časa. Vzémimo, ka mamó vsi
zadosta vsega toga. Pa vzémimo, ka ma vsikši držino,
s šterof de šou na edno turistično potivljanje. Tú smo že
pri prvon problemu. Zakoj, se pijtate. Zatok, ka se več
lidi med seboj bole težko zgüci, kama bi šli, kak pa eden
človek san s sebov.

Prijde držina na edno mesto, štero si je želejla viditi
žena in mati mlajšof. Lipou njoj je, vse je tak, kak si je
želejla. Mozej pa mlajšon je to lipou, eden ali pa dva
dnejev. Te se pa že zača. Mozej pomali ne je vrejdi ovo
pa tisto, pijača ne je zadosta mrzla, gesti je nej zadosta
soleno, preveč vrouče je za spati, poztele so preveč
trde, mlajši se nemajo je špilati in ka iz toga prijde? Če
bi šli na tisto mesto, kama san pravo, te bi vidli, kak tan
znajo delati s turistami.

Na, naslednje leto te dejo ta, kak je škeo mouž iti že
prejšnje leto. Žena njemi nikak ne ostane nika dužna.
Včasí gor prijde, ka nega nikšnoga poštenoga frizejra,
ka moški samo pijejo, ka majo mlajši preveč vsega, ka
je vse kouli zamazano, ka lidje grdou gučijo in tak dale
in tak naprej. Mlajšon je tak vseeno, glavno njín je, ka
majo zadosta sladolejda pa kokakole.

Ali vsaki turist domou prijde. Eske se dobro ne
raspakejrajo že trbej sousidon pa pajdašon vöovaditi,
kak so se meli. Te več nega nikšoga guča o ton, ka je
nej kaj vrejdi bilou. Vse je bilou kak trbej, pa eske
boukse. Ka do si pa lidje mijsliti? Mi pa ja znamo, kak se
mora turizem zganjati. Zatok, kak povejdano: pijača je
bijla najboukša pa tak fal, gesti ja, kelko si škeu, pa ške
tou skoro šenki, vsikši je meu v hoteli svojo sobo, vse
je bilou tak čijsto kak v špitali, kelarni so nas na rokaj
nosili in na kraji, gda smo šli domou, so vsi joukali, ka
že dejmo. Na kraji že sami vrlemo, ka je rejsan vse tak
bilou, vse do naslednjoga leta, gda se pa vse zača
znouva.

Ge tou leto nemo šou nikan. Znete zakoj? Zatok, ka
de moja tašča Regina, trno čedna ženska, eden mejsec
turist in je nede doma. Gda pa nje nede doma, te je meni
tak, kak če bi biu negi čista indri na drigon konci svejta.
Sploj mi nede trbelo nikan iti pa mo potüvo. Tou je
turizem.

MIKI

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na
2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo
30. julija 1994

OBIŠČITE KOMPASOVE
BREZCARINSKE PRODAJALNE
(DUTY FREE SHOPE)
NA MEJNIIH PREHODIIH V
DOLGI VASI, KUZMI,
GEDEROVCIH, RADGONI

BOGATA PONUDBA

UGODNE CENE
ODPRTO VSAK DAN OD 8. DO 20. URE

OD SLOVENIJE..

ŽETEV

V Sloveniji kombajni žanjejo še zadnjo pšenico. V Pomurju so želi na okoli 20 tisoč hektarjih polj, država pa je obljubila, da bo odkupila vso pšenico, pridelano v Sloveniji. Za prvi kakovostni razred bodo kmetje dobili 27,13, za drugi 25,10 tolarja.

NOVA SLOVENSKA MINISTRICA

Nova slovenska pravosodna ministrica je Metka Zupančič. Zanj je glasovalo 39 poslancev, 36 pa jih je bilo proti. Metka Zupančič je zamenjala dosedanjega pravosodnega ministra Miho Kozinca.

AMERIŠKI AMBASADOR PRI PREDSEDNIKU SLOVENIJE

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je sprejel veleposlanika Združenih držav Amerike v Sloveniji, Allana Wendta in njegovega prvega sodelavca, svetnika veleposlaništva Združenih držav Amerike, Mahlona Hendersona.

VISOKA RAST PROIZVODNJE

Fizični obseg industrijske proizvodnje v Sloveniji se je v primerjavi z majem v juniju povečal za tri odstotke, v primerjavi z lanskim junijem pa za 15,2 odstotka.

VIŠJE POKOJNINE

Pokojnine in druge denarne dajatve so se na podlagi gibanja povprečnih plač na zaposlenega v maju uskladile za 1,8 odstotka.

ZNAMKE

Slovenska pošta bo prihodnje leto izdala priložnostne znamke. Januarja bo izšla serija znamk znamenitih oseb in znamka ljubezni, februarja znamka na temo varstva okolja, marca serija znamk fosilov in mineralov, aprila pa znamka ob petdesetletnici konca druge svetovne vojne. Maja načrtujejo izdajo znamk Evropa - Mir in serijo o živalih.

ČRNA NEDELA - BELA NEDELA

Völki dež je bijo v Števanovcaj v nedelo, 3. julijuša od pete vore vcejlak do pau sedme na nogometnom igrišči (focipályán). Vse se je obliskalo, treskalo pa trausilo. Depa nej takši istinski dež, samo tekma (meccs) med dvömi, zdaj najkrepšimi ekipami (csapat) v Števanovcaj pa okolici. V eni ekipi so bili zbrani ledjenovdja, steri so štja pred popom nikoma nej prajli ka "ja". Oni so štja veseli, dosta mauči majo pa malo nevolé z ženov pa mlajši. To se pravi, da so "neoženjeni". V drugoj komandi se je komaj najšlo edenajst špilašov, ali trdjé štirdja od nji so že več kak 40-krat vidli, kak se žetva dela, nisterni že takše trbiuje nosijo pred sebov, ka je že gora trbej zvezati, ovak bi se poteknili v nji. Oni so "oženjeni".

Tisti prvi so vse tak tanaredli kak se šika. (Tiste prave črejlve s štuplinami so meli, vsakši je lejpi gnatji dres nasé potegno.) Drudji so pa štja ranč gnatji spaudnji lač nej meli, starejši so pa štja polonje vlas doma pozabili. Prvin, kak smo začnili špilati, smo štja morali ziskati enoga sodnika tö. V gauštji, v najbola gaustoj senci, so si počivali mostji pa so fejest glaže stiskavali. Eden od nji, gospaud Štefan Svetec, se je zgloso pa je pravo, ka je prej on po televiziji gnauk prej že vido, ka trbej sodnikom delati, pa kak trbej fučko popiniti. Njemi se je tau tö nej štelö, ka je več kak 30 stopinj vrauče bilau. On je dugo lejt v Sahari (Algeriji, Siriji) olau isko pa prej tam tö nej mrzlo bilau. Dva si je štja poisko, stera sta ma z zastavi majutala, če je nakak več leto na vöro kak 50 kilomejtarov.

Začnili se je... naša trnova paut. Vcejlak do konca prve minute smo se trdo držali. Te smo dobili prvoga ftiča. Pa po tistom skor v vsakši deseti minuti enoga.

Devet golov smo vtjuppobrali, depa nej smo goradali do konca. Večkrat smo si sami svoje nodjč tazbrsali, žoga (labda) je pa na mesta ostala, enajstmetrovko smo vonjali, zadnjoga špilaša, branilca Dindalo, smo v djaice strlili... smo pau litra krvi zdjibili, ka so našega Djaužina dolavdarili. Depa vse zaman - nika smo nej mogli - 9 proti 0 smo vödobili.

Ka smo tak zopodli,

nika smo nej žalostni.

V krčmo smo se zvozili,

pejnaze smo vtjupdali.

Lado piva plačali.

Na té črni den pozabili.

(Ali nej? - Sto vej?)

...Dva dni smo že nej spali,

nika smo nej senjali,

na tau smo samo mislili,

kak bi njim nazaj dali...

Naj vsakši vidi, mlajši, starejši z vesi, z varaša, s cejlöga sveta, gda v Števanovce na bučo pride. Plačamo njim tau sramoto, naj si na cejli žitek zapaumnijo, aj starejšo listvo spoštuvlejo, ne bijejo.

Nej je dugo trpelo, pa je vabilo nastalo:

Naše žene so nam prajle,

naj vam nazajdamo vse gole,
pojte, če se vipate!

Naša bela nedela je bila na den števanovske buče (proščenja). Na Prejšarnom dvouri pred krčmauv so že rano zazrankoma gorstanili bučardje, namazali ringišpile nakusta z oljom pa žiraum, nabrusili so si gunt, ka do prej gnes cejli den fejest "delali". Pükše punili, mlajše vozili, starišom pa vö z žepke pejnaze vlačili. Drudji bučardje (Polacke, Romejnardje) so se tö vöspatjivali, vöрни kristjani so komik do cirkvi prišli.

Mi "stari oženjeni" smo se nej dugo špancerali, smo že šüli: "Ka ščete pá, nej vam je dojšlo 9? Gnes štje več dobite!" Mi smo vtjüppoglednili, blejdi smo gratali - pa smo se domau paščili, tak smo se postrašili. Štje župa pa obed sta nam nej šla, tak so nam roke trepetala. "Zdaj ali nikdar," smo si mislili, gda smo na igrišče staupili.

Frtau vore je že preteklo, depa nika se je nej zgodilo. (Eden neoženjeni, Doki ma gučijo, je zgrabo sodnika pa ga za šinjek stiskavo, depa ga je nej vöpostavo, vejn se je tö bojo.)

Gnauk se je pa eden od nas zmislö, s 40 mejtarov labdo diino, štanga se je paučila, kak če bi Perün v njau vdaro, žoga se je dola vdarila - za ali pred črtov (vonali) - tau nišče gvušno ne vej. Sodnik je na sredino pokazo - vodimo!!

Samo kratek čas je tau držalo pa je našo veseldje minaulo. Eden "profesionalec" z Vašvara je tak močno žogo brsno, ka se je tak notravdarila v kaut, kak če bi go na žnauri tapotegnili. Konec je, podje, pä dobimo svojo. Ka vraga tü iščemo?!

Ej, vejn nej, gledejta, nekaj je pä enoga vdaro! Pa že tretjoga! 3:1. Gnes - tak vögleda - smo mi baukši. Drugi polčas se začne, "Doki" pa sodnika stiskavla, naši nasprotniki vratarja (kapust) menjavljajo - eden drugoga za krivoga držijo - tau je za nas sploj dobro. Malo se pomirimo, pa se tadala grajamo, labdo pred nji vcejlak skrijemo, v 85-i minuti že 10 proti 3 vodimo. V zadnji minutaj štje eno enajstmetrovko ne dobimo, depa tau se že ne šte, dobili so, ka so si iskali, tak so dosta peldivali, pa so nas dva tjedna "vlekli za naus".

Laci Domjan

DA SO VINO FORINGAŠKE VOZILI, LED PA NA BICIKLINI

... DO
MADŽARSKE

KJE SE LAHKO PRITOŽUJEMO?

20. julija je začela delovati nova institucija ob madžarskem parlamentu, ki bi jo lahko imenovali Pisarna predsednika skupščine za pritožbe. V pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek in sredo od 9 do 12 ure, sprejmejo vsakega madžarskega državljanca, ki ima kakršnokoli pritožbo ali predlog. Sodelavci pisarne dajo strankam nasvete, pomagajo jim poiskati pristojne strokovne organe za rešitev njihovih problemov. Do odprtja pisarne je prišlo na predsedniško pobudo, kajti nanj se obrne letno več tisoč ljudi, naj jim pomaga pri rešitvi določenih zadev.

83 TISOČ KANDIDATOV

Letošnjih sprejemnih izpitov na visoke šole ter univerze se je udeležilo 83 tisoč dijakov. Po uspešno opravljenih izpitih bo začelo v jeseni svoj visokošolski študij 32 tisoč študentov. Najbolj popularne so še zmeraj umetnostne akademije. Na Akademijo za gledališko in filmsko umetnost se je prijavilo približno tisoč kandidatov, sprejeli pa so jih 26. Precej priljubljena je zadnje čase tudi Policijska visoka šola, dobra mesta zavzemajo na lestvici tudi "klasične" fakultete, kot je pravna, ekonomska ali filozofska.

SREČNA GRANIČARJA, NESREČNI ILEGALCI

V sredini julija se je napotilo približno 100 ljudi iz Romunije, da bi preko Madžarske šli ilegalno v Slovenijo. "Malo vas" (med njimi je bil starec brez nog, 3-mesečni otrok itd.) je vodil njihov "vajda". Bili so natpani v petih kombijih in v osebnih avtomobilih z belgijskimi, francoskimi in romunskimi registracijami. Patrolji so postali sumljivi prav zaradi tega ter zato, ker so se napotili proti mejnemu prehodu G. Senik v času, ko je bil le-ta zaradi popravila ceste zaprt.

vzeu batravnost pa sam postano privatnik. Zdaj s starišovo pomočjo vodim tadala krčmau pa bauto."

Kak vi mislite, držina leko iz toga žive?

"Po mojem, leko. Tau je istina, ka delati trbej nauč-den. Vse je moja briga. Sam si notspravljam vse, ka je potrebno. Tau je tu gvušno, ka nam dosta znamenuje tau, ka so na Gorenjom Seniki oprli mejo prauto Sloveniji. Dosta slovenski kupcov mam, nistarni že redno ojdijo, že znam, ka radi kúpújejo pa njim vse notspravim. Tak leko povejm, ka je samo s tejm vred vredno. Sploj pa zatok, ka tuj pri nas gnesden že tu nega telko pejnaz, kak te, gda je vsakši delo emo."

Pravite, ka doste ljudi odi iz Slovenije es kúpúvat. Vi ste Vogrin. Kak si pa z njimi zgučíte?

"Trúdim se, da bi se vseveč navčo slovenski. Kakoli bi tau nej navola bila, če bi nej znau, zatok ka stariške znajo, liki tau je baukše, če se ge sam leko razmejm z njimi. Znam slovenski računati pa vsakomi blagi znam ime pa cejno povedati. Mislim, tau de po tejm samo baukše leko."

Kak pa tau vidite vi, stariške, steri ste cejli žitek delali v tejn?

Hilda: "Pravica je tau, ka zet istino ma, če rejsan od toga nej gučo, ka smo cejlo zalogo (készet) mogli od zadruga kúpiti. Gordržati je pa tu nej léko. Dosta je tau, ka moremo plačati. Dapa zatok etak je že lekejše. Zet se briga za vse, miva ma samo pomagava, nej mava več telko brig na glavej."

Tak mislim, nej mi trbej raztumačiti - sploj pa nej našim ljudam - gde se najde krčma pa bauta Zavec. Tau tuj pri nas vsakši dobro zna. Steri pa pridete z drugoga kraja, vam samo telko povejm, tau bauto, krčmau najdete na Gorenjom Seniki tam, pauleg mlina.

Držini pa želejmo, naj njim dela nigdar ne sfali.

I. Barber

Že smo večkrat pisali od toga, ka gnesden se je vse spremenilo, nazaj pride tisto, da do privatniki meli prej baute pa krčme. Gnesden v Porabji nistarni tu probajo s toga živeti.

Na Gorenjom Seniki vsakši pozna držino Zavec. Oni so tau delo nej zdaj spoznali. Nistarne lejta so, istina, mogli vönjati, dapa tistoga reda so tu v svojoj iži meli bauto pa krčmau. Od toga spitavam Belana Zavca, kak je njim šlau tistoga reda pa ka je gnes.

Krú, sir, klobase, mlejko pa vse drugo je nej bilau v bauti.

Oča so na keden gnauk šli v Varaš, v cejkari so prnesli telko cigaretlinov, ka je potrebno bilau. Sledkar so klobase tu sami vozili, zatok ka je dosta niške nej kúpúvo."

Ge se tak spominjam, gda ste po bojni, 1950. leta, vi tu bili vöodpelani. Kak vam je šlau, gda ste leko nazaj prišli?

"Tak je bilau. Držino so vöodpelali na Hajdúhaház. Vse smo mogli tuj njati, drugi so se spakivali v ram pa bauto, krčmau. 1955. leta smo prišli nazaj, de smo pa v svoj ram nej mogli pridti, pri Mlinarski smo se vkúppotegnili. 1956. leta je pa Kmetijska zadruga (Földmveszövetkez) prejkvzela bauto pa krčmau, do 1990. leta smo njim služili, oni so pa za zidino arando plačúvali." pravi Bela.

Samo iz baute pa iz krčme ste leko živeli? Tak znam, ka sta se vüva z bratom šolarivala tu. Stariške so tau zandoleli (zmogli)?

"Od toga nega guča, ka bi samo iz toga leko živeli tistoga reda. Mamo zemlau tu, pelali smo gazdijo, vse smo

prpauvali, ka nam je trbelo. Oča so vönavčeni šauštara. Tiste cajte, da je v bauta pa v krčmej nej šlau, so šauštstvo gordržali, eške so meli šaulare tu, steri so se pri njij vönavčili za šauštara. Tak, ka morem povedati, ka so moji stariške - oča, mati tu - dosta delali za tau, naj se leko gordržijo."

Ti si se tu maštirijo včijo, pa si delo tu indrik. Ka pa

tvoj brat Jožef?

"Dobro znaš, ka se je on za popa včijo. Srednjo šaulo je v Papi dokončo, na Panonhalmi je pa končo teologijo. 1961. leta so ga za popa posevečali. Gnes služí v pušpekiji v Vaci, kak kanonik. V držini je tau, ka so bautoške, tradicija. Če dobro znam, zdaj že tretja generacija dela tau. Gnes bauto vodi zet, Ervin Fogel."

Ervin, vi ste se es oženili. Kak ste prišli do toga, da bi prejkvzeli njigvo "maštirijo".

"1983. leta sam se es oženo, ge sam tuj biu sodak. Moja "maštirija" je tu bautoš. Tistoga reda sam pomago ženinim starišom. Gda je pa prišlo do toga, ka bi leko nazaj dobili za svojo tau krčmau pa bauto, te sam si pa

Bela, gda ste vi oprli prvo bauto pa krčmau?

"Moj oča pa moja mati sta erbala edno malo krčmau. 1935. leta sta začnili tuj, gde smo gnesden, samo ka je prej te tau sploj malo bilau. Trikrat so oča povekšavali tau zidino, da je takša, kak je zdaj."

Istina, ka gda so tvoji stariške začnili, te si ti eške nej živo, dapa sledkar, kak se spominjaš na vašo delo?

"Tak leko povejm, ka sam v krčmej pa v bauti gorraso, etak sam pa emo priliko vse videti. Tau bi na dugi leko gučo, kak je bilau. Najoprvin tau morem povedati, ka je tistoga reda lústvo sploj malo pa malofele kúpúvalo. Sto je te pozno té moderne stvari, ka zdaj geste v bauti pa v krčmej? Lúdje so kúpili spice, kvas, malo cukra, sau, petrol pa konec. Melo je niške nej kúpúvo, tau so tuj pri sausadnom mlini mleli. Vno so pa foringaške s konjami vozili z Balatona. Tisto je nika bilau, gda so Búkaš, Kovačín Anton, pa drugi notprežin pa so velke bečke pripelali. Dobro vino. Tistoga reda je vino krčmar sam mogo prtakati pa nasrbi meti. Sledkar, gda sam vekši grato, sam mogo pomagati. Tistoga reda je nej bilau elektrike, nej so bili hladilniki, etak sam pa led sam vozo od Cifra, že rano, prva liki smo oprli. Pivo so v lesani bečkaj vozili. Pumpo smo meli, z rokauv smo pumpali, aj leko natačamo."

Hilda, Belana žena, že tu dugo lejt pomaga. Hilda, kak se spominjaš na začetak, gda si ti k rami prišla?

"Ge sam se 1962. leta es oženila. Tistoga reda je eške ljudam lagvo šlau. Moža oča so vodili krčmau pa bauto, ge sam pa pomagala. Te je nej bilau tak pejnaz kak gnes. Lúdje so djajce prnesli, za tisto so si kúpili kvas, sau, cukrer. Moški so nej po paklini kúpúvali cigarettine, liki po ednom-ednom. Pet cigaretlinov če si je največ leko nagnau kúpú. Tistoga reda je v bauta nej vejgabaug ka bilau.

TO JE AMERIKA

OD MURE DO MISSISSIPPIJA

Združene države Amerike združujejo brez Aljaske in Havajev 48 držav, ki so jih veliko pred Kolumbom, po pripovedovanju skandinavske sage, obiskali Vikingi. Več kot 500 let za Kolumbom pa je na novo celino uspelo priti obmurski novinarki Lidiji Kosi, ki je skupaj s svojim življenjskim sopotnikom v štirih tednih prepotovala 10 tisoč milj ali okoli 16 tisoč kilometrov od vzhodne do zahodne obale - z Atlantika na Pacifik.

NOVI SVET ZA VSAKEGA, KI PRIDE PRVIČ

Tudi če smo veliko slišali o Ameriki, se izkaže, da je za Evropejce, kot verjetno tudi za prebivalce drugih celin, ameriška čisto nekaj drugega in posebnega. Drugačne so hiše, ceste, avtomobili, ljudje, navade... drugačno je življenje. Boljše? Vprašanje, kaj je za koga boljše. Drugačno pač, še zlasti, če si na obisku oziroma dopustu. Brez težav se hitro znajdeš, čeprav je v Ameriki vse tako veliko in prostrano, čeprav Američani govorijo pogovorno angleščino - žargone vseh vrst, kot da bi iz vsakih ust prihajal drugačen jezik. Pa nič za to. Ljudje so brez razlik prijazni od prvega do zadnjega in ustrezljivi, pozorni, česar pri nas nismo najbolj navajeni, pa čeprav včasih rečemo, da smo Slovenci prijazni in pozorni. Pa je dobro vedeti, da nismo edini in da je drugod še več takih. Čeprav življenje tudi v Ameriki hitro teče, morebiti še hitreje kot pri nas, si ljudje radi vzamejo čas za druge, sploh če le-ti potrebujejo njihovo pomoč. Že na mednarodnem letališču v Miamiu na Floridi ti začne lesti pod kožo občutek, da je v Ameriki vse veliko, ogrom-

no, vendar urejeno in organizirano. Letala z vsega sveta, množice potnikov in gore kovčkov ter nahrbtnikov, ogromno vozičkov za pre-

New Orleans - mesto, ki tako kot druga velika ameriška mesta nima podzemnih železnic, v strogem centru vozi nekakšen tramvaj, vagon brez zasteklenih oken in vrat.

važanje le-teh, pa zlasti temnopoltih taksistov in tako dalje. Tudi naročen avtomobil, ki sva si ga izposodila za vse štiri tedne, je že čakal, da se skupaj podamo na potep novim dogodivščinam naproti. Ker se bomo na Florido vrnili ob koncu potovanja, bo najbolje, da se odpravimo proti zvezni državi Alabami in potem skozi ogromna močvirja proti Mississippiju ter Louisiani.

GLASBA IZ NEW ORLEAN-

SA

Le kdo se ne spomni na glasbo (jazz, blues in drugo), ko sliši za mesto New Orleans, ki leži ob reki Mississippi, ki vsem Američanom pomeni reko življenja. V mestu in okolici, kjer živi skoraj polovica črnega prebivalstva, prebiva milijon ljudi. Ti so prišli zlasti iz Francije (stari del mesta je francoski v vseh

pogledih, pa tudi imenuje se French Quarter), Španije, Italije, Irske in Nemčije. Vplive omenjenih držav je moč čutiti tudi v imenih ulic in zgradb. Zvečer zaprejo za promet najbolj znamenito in najbolj "glasbeno" ulico - Bourbon St., ki se s temo spremeni v koncertno barsko vzdušje, ki ga pričarajo v glavnem jazzu, seveda pa lahko slišite tudi druge zvrsti glasbe, ki ob Mississippiju živče navdihuje z melanholijo in radostjo, s trpljenjem črnih in ubogih. Zdi se kot v filmu, ki ste ga gledali na televiziji, in mimoidoči z veseljem igrajo v njem. S kozarci v rokah se pozibavajo po ulici, zavijejo v ta ali oni bar, zaplešejo in potem spet stopijo na ulico, s katere ne morejo in ne morejo oditi. Kjer je veliko ljudi, še posebej turistov, pa je tudi veliko tatov in žeparjev, pa tistih, ki prosijo tako zase kot za druge, recimo cerkvene in zdravstvene ali dobrodelne ustanove. No, ravno zaradi tega pa je "na terenu" tudi obilica policistov, ki, če drugega ne,

NAŠE PESMI (79)

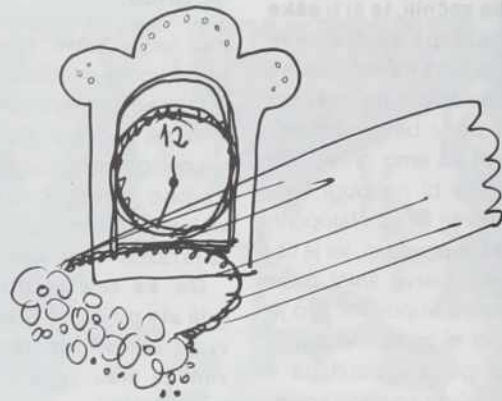
POSLUŠAJTE, VI VSI LIDGE

Poslušajte, vi vsi lidgé, najbole pa vi, zakonski, da sneja staupi pred oltar, oblubi njemi jezer'krat, ali samo zdrži tau vsigdar, ovak de ti na kvar.

Tvoja roužca razcvetlena, ti baude gnes povegnola, tvoja vōra vesela, ti gnes dokončana.

Nišče nema te mauči, ka bi vaja mogo razlauči, ali smrt de mejla takšo mauč, razlauči vāj' drugauč.

Te sveti zakon je takši stan, je samo od Bogā vōzbran, /:Kak Adam v paradižomi, z Evov je biu zdan.:/

Da vōra bije pau dvanajst, te sneji vrežte venec doj, te sneji vrežte venec doj, Jezoš ga vu rauke daj, /:Marija, ti ga primi zdaj, ta gor vu sveti raj.:/

**Gorenji Sinik
-mkm-**

dajejo vsaj bolj zanesljiv občutek. Veliko vsega skriva v sebi mesto na obrežju Missis-

tistega, ki se imenuje po Louisu Armstrongu) pa mostovi in druge znamenitosti, ki

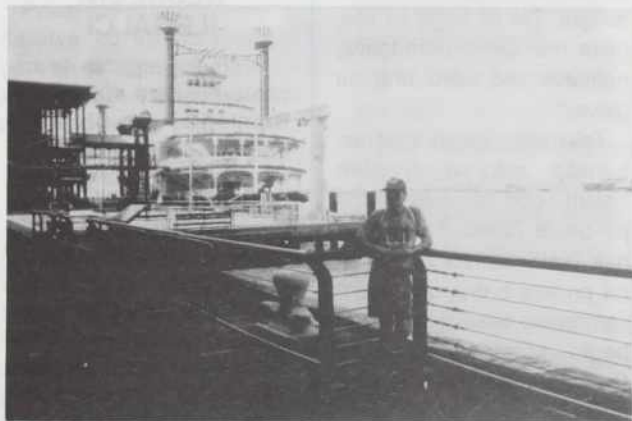

Črnske četrti so revne, vendar so se njihovi prebivalci očitno sprijaznili z vegastimi lesenimi hišami, "razsutimi" avtomobili in umazanijo na ulicah, za katero se ne zmenijo kaj dosti. Tako v vročih dneh posedajo pred pragom in ob cesti, se pogovarjajo ali pa le strmijo predse

sippija, ki se pretaka po od 400 do 800 metrov široki strugi. Pomembne zgradbe - poslovne in kulturne, pokopališča in parki (naj omenim

jih hočeš a ne moreš zapustiti, če želiš nadaljevati pot proti in ob Mehiskem zalivu.

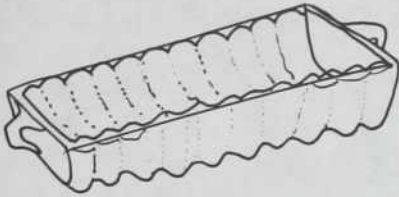
**Lidija Kosi
(se nadaljuje)**

Široka struga Mississippija, ob kateri je brezhibno poskrbljeno zlasti za turiste, ki zrejo v mogočen tok, po katerem se lahko tudi zapeljejo

KA JE TAU?

KAK SE ZOVÉ

na Gorenjon Siniki.....
 na Dolenjon Siniki.....
 v Ritkarovci.....
 na Verici.....
 v Števanovci.....
 v Andovci.....
 v Slovenskoj vesi.....
 v Sakalauvci.....

Kak so nūcali.....

PORABSKI OTROCI V KEKČEVI DEŽELI

Kot že nekaj let, so tudi letos organizirali bralni tabor za porabske osnovnošolce.

Otroci so preživel teden dni v Kranjski Gori, kjer so sami sestavili tako imenovano **KRANJSKOGORSKO BELEŽKO**, iz katere vam zdaj poročamo o njihovih doživetjih v Kekčevi deželi.

NAŠA POT V KRANJSKO GORO

Nestrpno smo čakali 10. julij, ker smo ta dan šli v Kranjsko Goro v bralni tabor. Ob osmi uri smo na Gornjem Seniku pričakali naš avtobus. Med potjo smo se ustavili na Dolnjem Seniku, v Sakalovcih, Slovenski vesi, Monoštru in zadnjič v Števanovcih. Med dolgo potjo smo v avtobusu igrali karte, poslušali glasbo in se pogovarjali. Tako je čas hitro minil.

Ob dveh smo prispeli v tabor. V Kranjski Gori so nas že nestrpno pričakovali. Vodja tabora, Dragica Breskvar, je prinesla ključke in smo šli v hotel. Torbe smo odložili v sobah in odšli v jedilnico jest. Dobro smo se najedli, potem pa smo šli v sobe, kjer smo vzeli svoje stvari iz torb. Ob petih smo se napotili na kratek sprehod po Kranjski Gori. Ogledali smo si hišo domačega pisatelja Josipa Vandota. Nato smo šli do jezera Jasna, kjer nam je gospod Benjamin Gracer povedal zgodbo o Zlatorogu. Rahlo utrujeni smo prišli v jedilnico na večerjo. Nato smo se tuširali in šli spat.

Donat Adrian Takač, Vera Šulič in Silvija Fartek

RAZGLEDNICA

Dragi domači!

Pozdravljam Vas iz Kranjske Gore. Tukaj so visoki hribi. Včeraj smo bili v dolini Tamar in pri veliki smučarski skakalnici. V bralnem taboru beremo zgodbo o Kekcu.

Lep pozdrav: Tomaž Grebenar

PRAVLJICA O ZLATOROGU

V starih časih je živel kozorog, ki je imel zlate rogove. Ta Zlatorog je pazil na divje koze, ki so živele v Triglavskem pogorju. Njegovi rogovi so bili ključ do velikega bogastva na gori Bogatin.

V dolini pa je živel lovec, ki je imel rad neko krčmarico. Nekoč je prišel iz Benetk trgovec, ki je bil zelo bogat. Trgovcu je bila ta krčmarica zelo všeč. Hotel jo je vzeti za ženo. Imel je veliko denarja, lovec pa je bil siromak. Lovec je zjutraj vzel puško in je šel loviti Zlatoroga, da bi imel več denarja kot trgovec. Dolgo je hodil po gorah, opoldne pa je na strmi skali zagledal Zlatoroga, ki mu je sonce obsijalo zlate rogove. Lovec je vzel puško, mu nameril naravnost v srce in sprožil. Zlatorog ni takoj padel na tla, ampak se je obrnil in je šel nazaj v gozd. Iz srca mu je tekla kri in iz kapljic so rasle rdeče rože, ki jih je Zlatorog pojedel in dobil nazaj svojo moč. Vrnil se je v skalovje in lovca pahn timer brezno, da se je ubil.

Zaklad pa je še do danes na Bogatinu.

Donat Adrian Takač, Tomaž Grebenar in Kristian Mižer

PREBIRAMO ZGODBO O KEKCU

V bralnem taboru prebiramo zgodbo o Kekcu. To knjigo je napisal Josip Vandot in ilustriral Matjaž Schmidt. Knjiga je zelo zanimiva. Napravili smo majhno razstavo slik o Kekcu.

Angela Domiter, Renata Zankoč, Anita Kovač, Peter Bedi in Zoltan Dončec

KEKČEVE PESMI

Gospod Tomaž Kuhar nas je učil peti Kekčeve pesmi. Ure petja smo imeli ob petih popoldne. Vsako uro smo se naučili po eno pesem. Najprej smo prebrali besedilo in se pogovorili. Nato je igral na sintetizator in tako smo spoznali melodijo. Vsak je dobil tudi note, pa smo lažje peli. Zelo se veselimo, ker smo se jih naučili.

Vera Šulič, Silvija Fartek, Tomaž Grebenar, Adrian Takač in Kristjan Mižer

Foto: S. Róth

NATEČAJ

Kuratorij Sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem razpisuje natečaj. Prijavijo se lahko fizične in pravne osebe, na obrazcih, katere dobite v tajništvu sklada (1055, Budimpešta, Kossuth tér 4., III. nadst., 32. vrata). Prijav po izteku roka ne shranjujemo in ne vračamo. Nenatančno ali pomanjkljivo izpolnjenih obrazcev ne upoštevamo. Javnost bo o odločitvah (brez utemeljitve) obveščena preko sredstev javnega obveščanja. Dobitnike nagrad bomo pisno obvestili. Rok za vložitev prijav je 23. september 1994. Na javni natečaj se lahko prijavite z obrazcem v 14 izvodih.

Nagrada "Nivo"

1. Kuratorij želi nagraditi posamezne ustvarjalce, pedagoge, novinarje, javne delavce (največ 20 oseb), ki so se izkazali pri delu v interesu manjšin. Namenjena sredstva: 1.200.000 ft.

2. Kuratorij namenja enkratno denarno podporo vzgojno-izobraževalnim institucijam, knjižnicam v malih naseljih za nabavo knjižnega fonda v jeziku manjšin. Namenjena sredstva: 2.000.000 ft.

3. Kuratorij sklada - v interesu razvijanja bralne kulture - podpira izdajo manjšinskih osnovno-ter srednješolskih časopisov, biltenov. Namenjena sredstva: 200.000 ft.

4. Kuratorij razpisuje natečaj za manjšinske amaterske skupine, katere v tem letu praznujejo deseto, dvajseto ali kakšno okroglo obletnico svojega delovanja in imajo o tem ustrezno dokumentacijo. Namenjena sredstva: 1.000.000 ft.

5. Kuratorij sklada podpira televizijske programe kabelskih televizij, ki se pripravljajo v jeziku manjšin. Podporo dobijo le kabelske televizije, katere so pripravile že najmanj pet takih oddaj. V natečaju nam pošljite sinopsis in čas ter kratke video-posnetke teh oddaj.

Za kuratorij sklada
János Báthory
sekretar

RAZPIS

Podjetnik iz Porabja
razpisuje delovno
mesto (lokacija v bližini
Monoštra)

TAJNICE

Pogoji:

- ustrezna izobrazba
- znanje slovenskega jezika
- delovne izkušnje v trgovski in administrativni stroki.

Prednost imajo kandidatke s poznavanjem računovodske, zunanjetrgovinske in carinske zakonodaje. Poskusno delo traja 3 mesece.

Mesečna plača od 15-25.000 Ft. Prijave z dokazili o izobrazbi pošljite do 15.8. 1994 na uredništvo Porabja.

PRIČAKUJEMO
VAS!

NIKA ZA SMEJ

NAJLEPŠI DEN

Naš Kalman sreča svojga dobrega padaša Gustina pa ma etak pravi: "No, Gusti! Gnes maš najlepši den v svojem življenji."

Gusti pa zdaj etak pravi: "Ne vejš dobro. Samo zranja mo se ženo." Kalman pa zdaj etak pravi: "Vejm. Ranč zatok pravim."

VSEEDNO

Naš stari Vili - te velki štrik - je že šesdeset lejt star biu, gda se je oženo. Tau bi nika nej posebno bilau, če bi on nej za ženo vzeu edno mlado, dvajset lejt staro dekle. Naš Vili se po ženitvi sreča s svojim padašom, steri ma etak pravi: "Vedo sam, ka si velki štrik, dapa zatok tau sam nej mislo, da takšo napraviš, ka se oženiš z ednov dvajset lejt staro deklov. Nej si se bojo za ženo vzeti takšo mlado žensko?"

Naš Vili, te velki štrik, pa

zdaj etak pravi: "Zakoj bi se pa bojo, vej pa ta ti ne pogej več kak edna stara."

MIŠLENJE

Naš Pištak pa Vera vküp delata. Da sta se na obedi srečala, naša Vera etak pravi Pištaki: "Pištak, na koj misliš ti zdaj?"

Naš Pištak pa etak pravi: "Na tau, na koj ti misliš."

Naša Vera pa zdaj etak pravi: "Jaj, nej ka bi pa ti tau zdaj ti včino!"

I. Barber

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).